

1921-05-01

AFSENDER

Johan Plesner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Pisa (Italien)

Omtalte personer:

Anna

Luca Cambiaso

El Greco

Benozzo Gozzoli

Il Bergamasco

Nicola Pisano

Anse Willumsen

Edith Willumsen

Gersemi Willumsen

Omtalte steder:

Genova, Italien

Pisa, Italien

Nice, Frankrig

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/6 - PQ

DOKUMENTINDHOLD

Johan Plesner har i de sidste 6 måneder boet hos Willumsen i Nice, hvor han har været sekretær på Willumsens bog om El Greco. Plesner er nu rejst til Italien. Her skal han undersøge og aftegne forskellige værker for Willumsen. Plesner beskriver Genova og Pisa samt de værker, han har set her.

TRANSSKRIFTION

Pisa 1 Maj 21.

Kære Hr og Fru Willumsen!

Det første Brev, jeg skriver fra Italien skal være til Dem for at takke Dem for det halve Aar, jeg har været i Deres Hjem. Jeg kan ikke nok sig Dem Tak for al den Venlighed og Overbærenhed – maa jeg sige Venskab? – jeg har mødt hos Dem, for al den Viden, for alle de Erfaringer, jeg har indsuget hos Dem.

- Min Rejse er indtil videre gaaet aldeles fortrinligt. Den første Nat – Natten til i Gaar tilbragte jeg i Genova. Det første, jeg opdagede var at jeg var blevet forvænt til Nizza, baade med det lune Klima og med den gode Mad. (Kære Anna! Tak for Mad undervejs.) – Jeg var straks ude og se paa Byen; i Gaar fandt jeg den interessant, nu efter at jeg har set Pisa finder jeg Genova kedelig. Dog der var jo Via Garibaldi med alle Paladserne. Det var morsomt at se, hvordan en god Arkitekt, der skal bygge en hel Gade, og skabe et Bybillede, sørger for at gennemføre visse perspektiviske Retningslinier og saa forresten giver sig sin Opfindsomhed i Vold – uden at forsøge paa en "gennemført" Uniformering, hvad en Germaner – eller dog de fleste Germanere straks vilde have gjort. – I Gaar Morges var jeg ude og tage Beskrivelse af de tre musicerende Engle (Gamliaso ell. Bergamasco). Kapellet var meget mørkt – det var graavejr – og det varede 10 Minuter, før jeg kunde skelne, hvad der var hvad i Loftsfresken. Omsider fik jeg dog Rede paa den og tegnede Gruppen – efter bedste Evne, føjede en Beskrivelse til. Ingen af Englene vender Ryggen mod Beskueren, og direkte forekom de mig ikke at ligne den "Bebudelse" af Greco, som De viste mig.

Til Pisa kom jeg sent i Aftes. Kl 8 nu til Morgen stod jeg paa Domkirkepladsen, tog en Guide

og Kl 11 havde vi været det hele igennem, jeg havde faaet trukket alt det ud af Manden som han vidste. Saa begyndte jeg forfra selv og har gaaet deroppe og skrevet Noter til Kl. 7½ i Aften. Det har været en vidunderlig dejlig Dag. Straks det at se disse hvid-gule Marmorbygninger paa det grønne Græs er jo en Oplevelse. – Det, der betog mig mest, var Nicolo

Pisanos Prædikestol i Battisteriet. Da jeg saa den, løb det mig koldt ned ad Ryggen. Saa mægtigt det dog virker at se den antike Formglæde midt i de byzantiner-agtige Kompositioner. - Bagsiden af Prædikestolen forekom mig interessantest; der har han mere turdet vove sig ud paa sine egne Veje. Husker De Profeten Daniel? en nøgen Atlet som kæler for en smidig Løve, der smyger sig ind til ham. Det er en lille Marmorstatue paa det næstbageste Kapitæl. Han ser saadan ud, at man næsten kunde fristes til at tro, det var en lille antik Statue, de havde stillet op her. Udtrykket: "Æstetisk Nydelse af Formen" for mig ud af Munden, idet jeg saa Figuren - (Guiden gloede dumt.)
Ja, der er eet og andet, som vil blive siddende i min Hjerne, fastere end baade Katekismen og den lille Tabel.
I Aften vil jeg ikke "bruge flere Ord".
De bedste Hilsener til Dem begge, Anna og Børnene
Deres hengivne
Johan Plesner.
Er Benozzo Gozzoli god i Farven? Maaske, men han er da ikke, hvad man kalder Kolorist.

Pisa 1 Maj 21.

Kære Hr. & Fru Willumsen!

Det første Brev, jeg skriver fra Italien skal være til Dem for at takke Dem for det halve Aar, jeg har været i Deres Hjem. Jeg kan ikke noksom sig Dem Taks for al den Venlighed og Overtærenhed - maa jeg sige Venlighed - og Overtærenhed - maa jeg sige Venlighed? - jeg har mødt hos Dem, for al den Videns, for alle de Erfaringer, jeg har indsejget hos Dem.

- Min Rejse er indtil videre gaaet aldeles fortrinligt. Den første Nat - Natten til i Gaar - tilbragte jeg i Genova. Det første, jeg opdagede var at jeg var blevet forvandt i Pissas, baade med det lune Klima og med den gode Mad. (Kære Anna! Tak for Mad undervejs.) - Jo var straks ude og se paa Byen; i Gaar fandt jeg den interessant, nu efter at jeg har set Pisa finder jeg Genova kedelig. - Dog der var jo Via Garibaldi, med alle Palæderne.

Det var morsomt at se, hvordan en god Arkitekt, der skal bygge en hel Gade, og skabe et Bybillede, sørger for at gennemføre visse perspektiviske Retningslinier og saa forresten giver sig sin Oppfindsomhed i Voed - uden at forsøge paa en "gennemført" Uniformering, hvad en Germaner - eller dog de fleste Germanere straks vilde have gjort. - I Gaar Morges var jeg ude og tage Beskrivelser af de tre musicerende Engle (Gambians eller Bergamasco).

Kapellet var meget mørkt - det var Graavær - og det varede 10 minutter, før jeg kunde se, hvad der var hvad i Loftet. Omridet fik jeg dog Rede paa den og tegnede Gruppen - efter bedste Evne, føjede en Beskrivelse til. Ingen af Englene var Ryggene mod Betrueren, og direkte forekom de mig ikke at ligne den "Beltrudelse" af Gæss, som De viste mig. Til Pisa kom jeg sent i Aftes. Kl. 8 om Lil Morges stod jeg paa Domkirkepladsen, tog en Guide

og Kl. 11 havde vi været det hele igennem, jeg havde
faaet tænkt alt det ud af Mændene som han vidste.
Saa begynte jeg forpa selv og har gaet deroppe,
skrevet Noter til Kl. 7½ i Aften. Det har været en
vidunderlig dejlig Dag. Straks det at se disse his-
gule Marmalygginger paa det grønne Gras er jo
en Oplevelse. — Det, der betog mig mest, var
Niccolo Pisano's Prædikestol i Battisteriet. Da jeg saa
den, løb det mig kølst ned ad ryggen. Saa mærkeligt
det dog virker at se den antike Formglæde
midt i de byzantiner-agtige Kompositioner. — Bag-
siden af Prædikestolen forekom mig interessant;
der har han mere lærdet over sig ud paa sine
egne Veje. Husker De Profeten Daniel? en nøgen
Ablet som kaler for en ~~støt~~ smidig løve, der
smyger sig ind til ham. Det er en lille Marmor-
statue paa det mest bagste Kapitel. Han er
saadan ud, at man næsten kunde fristes til at
tro, det var en lille antik Statue, de havde
stillet op her. Udtrykket: „Æstetisk Nydelse af
Formen“ for mig ud af Munden, idet jeg
saa Figuren — (Guiden gloede dumt.)

Jas, du er et og andet, som vil
blive siddende i min Hjerne, fastere end baade
Katekismen og den lille Tabel.

I Aften vil jeg ikke „bruge flere Ord“
De bedste Hilsener til Dem Beppe, Anna og

Börnerne

Deres hengsine Johann Leoner.

Er Benozzo Gozzoli god i Fawen? Maaske, men han er
da ikke, hvad man kalder Kolonist.